EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2020/1903

af 14. maj 2020

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018, Sektion X — Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018, Sektion X — Tjenesten for EU's Optræden Udadtil,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til udtalelse fra Udenrigsudvalget,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0043/2020),

A. der henviser til, at effektiviteten af forvaltningssystemerne og i anvendelsen af ressourcer i hovedkvarteret og på EU-delegationerne er centrale vejledende principper for at nå målene for udenrigspolitikken, for at reagere på geopolitiske udfordringer og for at styrke Unionens rolle som en global aktør;

B. der henviser til, at det er afgørende at fremme en fælles forvaltningskultur i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) ved at styrke det diplomatiske personales europæiske karakter og korpsånd;

C. der henviser til, at dechargemyndigheden inden for rammerne af dechargeproceduren ønsker at understrege, at det er særlig vigtigt at styrke EU-institutionernes demokratiske legitimitet yderligere ved at forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden og gennemføre begrebet resultatbaseret budgettering og sørge for god forvaltning af menneskelige ressourcer;

1. beklager, som en generel bemærkning, at kapitel 10 »Administration« at Revisionsretten (»Revisionsretten«) i sin beretning om årsregnskaberne for institutionen for regnskabsåret 2018 (»Revisionsrettens beretning«) har et ret begrænset omfang og begrænsede konklusioner, uanset at udgiftsområde 5 »Administration« i den flerårige finansielle ramme anses for at være et område med lav risiko;

2. mener, at revisionsarbejdet udført under kapitel 10 i Revisionsrettens beretning bør være bedre afbalanceret mellem EU-institutionerne og bør række ud over kravene til efterlevelse;

3. mener, at der bør udføres mere revisionsarbejde i forbindelse med aktionsudgifter eller anliggender, der er ved at blive meget vigtige eller helt afgørende for EU-Udenrigstjenesten, såsom strategisk kommunikationskapacitet og informationsteknologi, f.eks. cybersikkerhed, den globale sikkerhedspakke for delegationernes performance eller den finansielle forvaltning og administrative støtte til missionsstøtteplatformen for den civile fælles sikkerheds- og forsvarspolitik;

4. bemærker endvidere, at Revisionsretten for andet år i træk ikke rapporterede om nogen særlige forhold vedrørende EU-Udenrigstjenesten;

5. noterer sig med tilfredshed, at Revisionsretten for andet år i træk ikke har konstateret væsentlige fejlforekomster i EU-Udenrigstjenestens årlige aktivitetsrapport og forvaltningsordning;

6. bemærker, at EU-Udenrigstjenestens samlede budget for 2018 beløb sig til 678,5 mio. EUR (dvs. en stigning på 2,8 % i forhold til 2017) med en gennemførelsesgrad på 99,9 % for forpligtelser og 84,8 % (lidt lavere end 2017 med 86,7 %) for betalinger ved afslutningen af året og med ekstra bidrag fra Kommissionen til dækning af de administrative omkostninger til Kommissionens personale, som er udstationeret på EU-delegationerne; noterer sig den nuværende fordeling af budgetmidlerne, nemlig 249,7 mio. EUR til EU-Udenrigstjenestens hovedkvarter og 428,8 mio. EUR til delegationerne;

7. bemærker, at der desuden blev modtaget et bidrag på 58,5 mio. EUR i 2018 fra Den Europæiske Udviklingsfond og trustfonde mod 55 mio. EUR i 2017;

8. tilskynder EU-Udenrigstjenesten til om muligt at forenkle den nuværende budgetnomenklatur for at gøre forvaltningen lettere og mere effektiv for EU-Udenrigstjenesten ved gradvist at strømline de 35 budgetposter, der anvendes til at finansiere Kommissionens personales operationer i delegationerne, så de afspejler geografiske og forskellige udviklingsinstrumenter;

9. bemærker med tilfredshed forenklingen af budgetforvaltningen med den samlede finansiering af de fælles generalomkostninger for alle delegationernes kontorer i 2018 (leje, sikkerhed, rengøring og andre generalomkostninger), herunder Den Europæiske Udviklingsfonds delegationer, fra EU-Udenrigstjenestens budgetposter for tredje år i træk; støtter EU-Udenrigstjenestens bestræbelser på at modernisere og forenkle sin administration gennem »Innovative 1029«-projektet, som omfatter 20 forslag, der er under behandling; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at aflægge beretning om de forslag, der er under behandling, til Budgetkontroludvalget;

10. bemærker, at budgettet for hovedkvarteret beløb sig til 249,7 mio. EUR, hvoraf 162,4 mio. EUR (eller 65,5 %) vedrørte udbetaling af lønninger og andre ydelser til vedtægtsomfattet og eksternt personale, 30,8 mio. EUR (eller 12 %) var til bygninger og dertil knyttede omkostninger, og 34,9 mio. EUR (eller 14 %) vedrørte IT-systemer, udstyr og inventar;

11. bemærker, at delegationernes budget på 428,8 mio. EUR blev fordelt med 118,4 mio. EUR (dvs. 27,6 %) til aflønning af vedtægtsomfattet personale, 168 mio. EUR (39,2 %) til bygninger og dertil knyttede omkostninger, 72,1 mio. EUR (eller 16,8 %) til eksternt personale og eksterne tjenesteydelser, 27,6 mio. EUR (6,4 %) til andre udgifter til personale og 42,7 mio. EUR (10 %) til andre administrationsomkostninger; bemærker endvidere, at der blev modtaget 196,4 mio. EUR (i forhold til 185,6 mio. EUR i 2016 og 204,7 mio. EUR i 2015) fra Kommissionen til dækning af administrationsomkostningerne for Kommissionens personale, der var udstationeret i Unionens delegationer, og at disse blev fordelt mellem Kommissionens udgiftsområde V med 47,2 mio. EUR, de administrative poster for operationelle programmer med 93,2 mio. EUR og Den Europæiske Udviklingsfond og trustfonde med 58,5 mio. EUR (i forhold til 55 mio. EUR i 2017 og 45,4 mio. EUR i 2016);

12. noterer sig kompleksiteten af politikken for bygningsadministration i lyset af EU-Udenrigstjenestens mission; understreger, at der er behov for en fyldestgørende forklaring fra EU-Udenrigstjenesten vedrørende dens politik for bygningsadministration i forbindelse med køb, leje eller forvaltning af bygninger; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at udvise konstant årvågenhed for så vidt angår sin politik for bygningsadministration og navnlig til at sikre, at eventuelle tilfælde af mistanke om svig eller korruption, som opdages i forbindelse med køb, leje eller forvaltning af bygninger, straks adresseres; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at give en fyldestgørende forklaring på dens udbudsprocedurer og omkostningerne i forbindelse med de bygninger, der er omfattet af dechargeproceduren;

13. understreger, at et godt samarbejde mellem Parlamentet og EU-Udenrigstjenesten er af afgørende betydning for forvaltningen og gennemgangen af bygningsdossierer; opfordrer kraftigt EU-Udenrigstjenesten til at forelægge bygningsdossierer til godkendelse i rette tid for at give tid til en grundig gennemgang og opfølgende spørgsmål; gentager, at dossierer, der forelægges budgetmyndigheden, og som er meget tæt på kritiske frister, skaber unødvendige tidsmæssige begrænsninger og fremtvinger godkendelser fra budgetmyndighedens side uden mulighed for at forlænge vurderingsperioden;

14. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at forpligte sig til ved de næste decharger fortsat at fremsende Budgetkontroludvalget arbejdsdokumenter om EU-Udenrigstjenestens bygningspolitik, herunder oplysninger, som forklarer omstændighederne omkring og dækningen af bygningsomkostningerne; noterer sig de udtømmende og detaljerede oplysninger om EU-Udenrigstjenestens bygningspolitik, der er indeholdt i de skriftlige spørgeskemaer;

15. noterer sig, at EU-Udenrigstjenesten har overført 30,8 mio. EUR, hvoraf det største beløb blev anvendt til at købe en bygning i Washington, og at sidstnævnte beløb reducerede det endelige budget for hovedkvarteret til 239 mio. EUR, samtidig med at det forøgede delegationernes budget med 10,7 mio. EUR;

16. bemærker, at Unionen står over for et stadig mere udfordrende internationalt miljø, som har ført til stigende krav til Unionen om at spille en ledende rolle på den internationale scene; fremhæver den centrale rolle, som EU-Udenrigstjenesten spiller i gennemførelsen af Unionens udenrigspolitik under ledelse af den højtstående repræsentant/næstformanden for Kommissionen; bemærker, at EU-Udenrigstjenestens styrkede rolle ikke er blevet understøttet af en tilsvarende personaleforøgelse; opfordrer til, at der stilles tilstrækkelige menneskelige ressourcer til rådighed, således at Unionens effektivitet som global aktør ikke bringes i fare;

17. bemærker, at EU-Udenrigstjenesten spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre sammenhæng i Unionens udenrigspolitik; fremhæver endvidere, at det er nødvendigt at stille de nødvendige ressourcer til rådighed til en vellykket gennemførelse af en effektiv fælles EU-sikkerheds- og -forsvarspolitik;

18. anerkender EU-Udenrigstjenestens vanskelige operationsområde, inden for hvilket EU-delegationerne udfolder sig, idet de politiske og socioøkonomiske forhold ofte er komplekse, ustabile og forbundet med store risici med potentielle betydelige budget- og omkostningsmæssige konsekvenser, hovedsagligt for så vidt angår personalets og infrastrukturernes sikkerhed;

19. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at oprette stillinger til lokalt ansatte med ansvar for rapportering om lovgivningsarbejde i lande af strategisk interesse, navnlig tiltrædelseslande og lande i Det Østlige Partnerskab, for at øge Unionens forståelse af naboskabsområdet og dets tilnærmelse til gældende EU-ret; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at træffe foranstaltninger til at løse de problemer, der fører til de konstaterede udbudsfejl, og til at forhindre fremtidige overtrædelser af de relevante regler;

20. noterer sig, at East StratCom-taskforcen blev tildelt 1,1 mio. EUR i 2018 til dets arbejde med at imødegå desinformation fra Rusland; bemærker, at budgettet i 2019 blev forøget til 3 mio. EUR; opfordrer til en betydelig forhøjelse af budgettet, således at Unionen på vellykket vis kan bekæmpe Ruslands informationskrig; opfordrer til, at der gennemføres flere informationskampagner med henblik på bedre at forklare Unionens politikker i landene i Det Østlige Partnerskab;

21. anerkender i denne forbindelse, at strukturen af visse af EU-Udenrigstjenestens omkostninger, såsom infrastrukturomkostninger, kan være vanskeligere at forvalte på grund af valutakurssvingninger eller lokale specifikke markedsforhold, som gør forvaltningen og planlægningen på delegationsniveau vanskeligere;

22. bemærker, at den nye finansforordnings artikel 60 indeholder nye ordninger for delegation af budgetgennemførelsesbeføjelser til delegationerne, nemlig muligheden for, at stedfortrædende delegationschefer kan fungere som anvisningsberettigede ved videredelegation og gennemføre Kommissionens driftsbudget med henblik på at sikre driftskontinuitet;

23. glæder sig i denne forbindelse over, at EU-Udenrigstjenesten tilpasser sine interne regler i overensstemmelse hermed, men opfordrer ikke desto mindre EU-Udenrigstjenesten til at overvåge sådanne situationer nøje, når denne nye bestemmelse bliver anvendt, navnlig i små delegationer; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til inden for rammerne af sin strategi for intern kontrol at lægge særlig vægt på de relaterede potentielle risici ved at gå over til intensiveret fjernkontrol af operationerne for så vidt angår hensigtsmæssigheden af de finansielle arbejdsgange og/eller ved at yde øget midlertidig støtte med relevant ad hoc-overvågning og rapportering af disse perioder; minder om, at den interne kontrolstandard for driftskontinuitet i flere år var et af de svageste elementer i EU-Udenrigstjenestens interne kontrolsystem, navnlig for delegationerne;

24. opfatter oprettelsen af risikovurderings- og forvaltningsinstrumentet med risikoregistre for hovedkvarteret og delegationerne samt vedtagelsen af en ny ramme for intern kontrol som positive skridt; opfordrer imidlertid EU-Udenrigstjenesten om at gå videre end til blot risikobevidsthed ved at sikre, at risikoafbødning gennemføres effektivt og løbende revideres;

25. noterer sig frekvensen af uregelmæssigheder, der er konstateret i den forudgående kontrol af forpligtelser og betalinger (henholdsvis 209 fejl ud af 1041 og 258 fejl ud af 1841); beklager den tilbagevendende karakter af de konstaterede fejl, dvs. først og fremmest at bilagene ikke er tilgængelige, når finansielle transaktioner forelægges til forudgående finansiel kontrol; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til også fortsat at yde specifik støtte til delegationernes offentlige indkøb i alle beløbsstørrelser; glæder sig over implementeringen af finansielle e-workflows i hovedkvarteret inden udgangen af 2019, der har det formål at bidrage til en generel reduktion i fejlforekomster;

26. glæder sig over tilpasningen af metoden til efterfølgende kontrol til Revisionsrettens metode i 2018, som gør det muligt at fremlægge en fejlfrekvens for hvert af de vigtigste udgiftsområder, nemlig personaleudgifter, infrastruktur, sikkerhed og IT/telekommunikation, og som er baseret på stratificerede tilfældige stikprøver af transaktioner; mener, at denne positive udvikling vil give ledelsen og den anvisningsberettigede et bedre overblik over de operationelle og samlede finansielle risikobeløb baseret på en større og udtømmende dækning af finansielle transaktioner; fremhæver, at denne metode vil give et mere objektivt grundlag for udarbejdelsen af særlige handlingsplaner med afhjælpende foranstaltninger eller potentielle forbehold;

27. gentager, at det er vigtigt at yde en resultatorienteret støtte til delegationerne på alle områder, navnlig i forbindelse med offentlige indkøb; mener, at erfaringerne fra, samarbejdet i og resultaterne af Regional Centre Europe, der dækker 27 delegationer, bør værdsættes behørigt, navnlig for den højere grad af sikkerhed, det har leveret, samtidig med at andre tilsvarende effektive midler eventuelt kan overvejes;

28. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til gradvist at styrke sin kontrolkæde i overensstemmelse med det nye sæt af standarder for intern kontrol, som lægger mere vægt på både individuelle kompetencer og ansvarlighed for deres rolle i at gennemføre kontroller (som det også fremgår af spørgeskemaet fra 2018 om gennemførelsen af principperne for intern kontrol, der netop med hensyn til kontrol med teknologien havde en lidt lavere score) samt på risikoen for svig;

29. glæder sig over EU-Udenrigstjenestens bestræbelser på at fremme en følelse af ansvarlighed hos nyudnævnte delegationschefer for en forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens midler, som hører ind under deres operationelle ansvar sideløbende med deres politiske mandat; mener, at dette også gælder for alle aktørerne på udenrigsområdet, såsom EU's særlige repræsentanter, EU's særlige udsendinge, ledere af militære operationer og ledere af civile missioner;

30. minder om, at forbehold er en hjørnesten i ansvarlighedsstrukturen og derfor udgør et forebyggende og gennemsigtighedsfremmende instrument i forbindelse med opbygningen af EU-Udenrigstjenestens kontrolkæde, der afspejler de aktuelle udfordringer eller tilbageværende og opståede svagheder, som delegationscheferne står over for;

31. noterer sig, at kun to delegationer fremlagde begrundede forbehold, nemlig delegationen til Syrien, ligesom i 2017, og delegationen til Europarådet i Strasbourg, for manglende overholdelse af udbudsreglerne i forbindelse med gennemførte kontrakter; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at fortsætte den igangværende fuldstændige revision af alle kontrakter for at sikre overholdelse af de finansielle bestemmelser;

32. bemærker, at diplomater fra medlemsstaterne ved udgangen af 2018 udgjorde 33,76 % af det samlede antal administratorer, hvilket næsten svarer til niveauet i 2014 på 33,8 %; bemærker følgende små udsving mellem 2014 og 2018: 32,83 % ved udgangen af 2017, 31,7 % ved udgangen af 2016 og 32,9 % i 2015; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at holde sig til personaleformlen som er fastsat i afgørelse 2010/427/EU [1], dvs. en ratio på en tredjedel af personalet fra medlemsstaterne og to tredjedele fra Unionens institutioner;

33. er stadig bekymret over de vedvarende skævheder i EU-Udenrigstjenestens personaleprofil med hensyn til nationalitet; bemærker, at medlemsstaternes diplomater ved udgangen af 2017 udgjorde 32,83 % af EU-Udenrigstjenestens samlede administratorpersonale (dvs. 307 personer), ved udgangen af 2016, at 31,7 % af EU-Udenrigstjenestens personale kom fra medlemsstaterne sammenlignet med 32,9 % i 2015 og 33,8 % i 2014;

34. understreger, at EU-Udenrigstjenesten trods gentagne opfordringer stadig ikke opfylder kravene om geografisk balance og er stærkt ude af proportioner med delegationschefer fra Belgien (9), Tyskland (15), Frankrig (16), Italien (21), Polen (5) og Tjekkiet (2); bemærker navnlig det øgede antal italienske delegationschefer i løbet af de sidste to år;

[1] Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

35. opfordrer til styrkelse af den geografiske balance inden for EU-Udenrigstjenesten; gentager, at det er vigtigt at have en passende og meningsfuld tilstedeværelse af statsborgere fra alle medlemsstaterne; understreger, at EU-Udenrigstjenesten skal sikre, at alle medlemsstater er tilstrækkeligt repræsenteret, samtidig med at kandidaternes kompetencer og fortjeneste respekteres; opfordrer derfor EU-Udenrigstjenesten til at samarbejde med medlemsstaterne om at fremme dets stillinger blandt de nationale diplomatnetværk;

36. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at gennemføre kønsbudgettering i forbindelse med alle offentlige udgifter;

37. minder om, at integration af kønsaspektet er en (re)organisering, forbedring, udvikling og evaluering af de politiske processer, således at ligestillingsperspektivet indarbejdes i alle politikker på alle niveauer og i alle faser af de aktører, der er involveret i politikudformningen;

38. bemærker med tilfredshed, at numeriske kønsparitet næsten er nået med 47,4 % af det samlede antal stillinger besat af kvinder; anmoder imidlertid EU-Udenrigstjenesten om fortsat at reducere de eksisterende kvalitative ubalancer på alle niveauer, for alle funktioner og i de forskellige kategorier, navnlig for administratorstillinger, hvor 34,92 % af stillingerne i øjeblikket er besat af kvinder; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til fortsat at arbejde på de mange foranstaltninger, der træffes for at støtte kønsbalancen og øge mangfoldigheden, såsom netværket for kvinder i før-ledende stillinger og den dedikerede uddannelse for kvinder i ledende stillinger og for kvinder, der ønsker en lederstilling;

39. bemærker, at kønsbalancen og den geografiske balance også bør respekteres for så vidt angår EU's særlige repræsentanter, og noterer sig, at to ud af otte af EU's særlige repræsentanter i øjeblikket er kvinder; mener også, at etiske standarder skal tages i betragtning for at undgå potentielle interessekonflikter; støtter EU-Udenrigstjenestens forberedelse af retningslinjer for etik, der tager hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for arbejdet i delegationerne;

40. fremhæver den samme situation i den samlede kønsfordeling på personale i ledende stillinger, skønt der bemærkes en lille forbedring i 2018 med 27,1 % i forhold til 24,5 % i 2017, hvilket svarer til 71 kvinder, nemlig 60 ud af 211 mellemlederstillinger (28,4 % i forhold til 26 % i 2017) og 11 ud af 51 stillinger i den øverste ledelse (21,57 % i forhold til 18 % i 2017);

41. opfordrer til, at der gøres en yderligere indsats for at afhjælpe disse ubalancer; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at ajourføre sin strategi for ligestilling og lige muligheder med henblik på at medtage konkrete mål for tilstedeværelsen af kvinder i ledende stillinger; fremhæver, at en forbedring af den geografiske og kønsmæssige balance i EU-Udenrigstjenesten ville bidrage til at forbedre Unionens ejerskab over eksterne foranstaltninger;

42. noterer sig, at 34 ud af 135 stillinger som delegationschefer var besat af kvinder; beklager også den lave procentdel af kvindelige kandidater til lederstillinger i den årlige rotationsøvelse for delegationerne, som fortsat ligger lavt på kun 18 %; tilskynder EU-Udenrigstjenesten til at fortsætte sit samarbejde med medlemsstaterne om at indstille flere kvindelige kandidater;

43. bemærker, at antallet af udstationerede nationale eksperter fra medlemsstaterne har stabiliseret sig på 449 med samme antal som i 2017 og efter en regelmæssig stigning siden 2011; bemærker, at 87,31 % af de udstationerede nationale eksperter er udstationeret i EU-Udenrigstjenestens hovedkvarter med den begrundelse, at de opfylder meget specialiserede behov inden for rammerne af EU-Udenrigstjenestens struktur; opfordrer også EU-Udenrigstjenesten til at være særligt opmærksom på det potentielle problem med interessekonflikter i sin politik for ansættelse af udstationerede nationale eksperter;

44. minder om betydningen af afkølingsperioder for tjenestemænd, der tidligere har været ansat i Unionens institutioner eller agenturer, idet interessekonflikter, der ikke adresseres, kan kompromittere håndhævelsen af høje etiske standarder i hele EU- forvaltningen; understreger, at artikel 16 i personalevedtægten gør det muligt for Unionens institutioner og agenturer, herunder EU-Udenrigstjenesten, at afslå en tidligere tjenestemands anmodning om at få lov til at tage et bestemt arbejde, hvis der ikke er tilstrækkelige restriktioner til at beskytte institutionernes legitime interesser; frygter, at det ofte ikke er muligt at håndhæve de betingelser, der pålægges for beskæftigelse efter udtræden af offentlig tjeneste; opfordrer derfor EU-Udenrigstjenesten, alle andre agenturer og EU-institutionerne til at overveje anvendelsen af hele viften af instrumenter, der stilles til rådighed i henhold til artikel 16 i personalevedtægten, navnlig når de får meddelelse om en overførsel til en organisation eller en virksomhed, der er registreret i åbenhedsregistret, for dermed at udelukke enhver risiko for, at forhenværende tjenestemænd udfører lobbyvirksomhed i Unionens institutioner inden for to år efter deres udtrædelse af tjenesten; opfordrer endvidere alle EU-institutioner og -agenturer, herunder EU-Udenrigstjenesten, til strengt at offentliggøre deres vurdering af hvert enkelt tilfælde som krævet i henhold til artikel 16 i personalevedtægten;

45. mener, at der er behov for en yderligere samling af erfaringerne med håndhævelse af og tilsyn med artikel 16 i personalevedtægten og de dertil knyttede etiske regler i alle EU-institutioner; glæder sig over tilsagnet fra Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, om et etisk organ i Unionen, som er fælles for EU-institutionerne;

46. bemærker, at interessen for og antallet af samhusningsprojekter steg gradvist på grund af deres omkostningseffektivitet og synergier, og at de tilvejebringer en mekanisme til dækning af de fulde omkostninger ved samhusning;

47. glæder sig over stigningen i EU-delegationernes samhusningsordninger med medlemsstaterne med undertegnelsen af 22 nye samhusningsaftaler i 2018, som omfatter 65 delegationer og fører til i alt 114 samhusningsprojekter; noterer sig endvidere indgåelsen af to serviceleveranceaftaler med Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret og Kommissionens Generaldirektorat for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger på Europæisk Plan og glæder sig over, at der i øjeblikket forhandles om yderligere serviceleveranceaftaler med Den Europæiske Investeringsbank, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur;

48. noterer sig med tilfredshed, at samhusning har skabt ikke ubetydelige nye indtægtskilder for EU-Udenrigstjenesten på i alt 52,1 mio. EUR, hvilket har givet den økonomisk råderum til at udvikle sin politik for køb af fast ejendom; bemærker, at EU-Udenrigstjenesten ejede 34 kontorbygninger i delegationerne og lejede 143;

49. anmoder om, at EU-Udenrigstjenesten sikrer, at der er adgang til samhusning i deres lokaler for alle interesserede EU-institutioner og -organer, såsom Parlamentet og Den Europæiske Investeringsbank, med de samme betingelser som EU-Udenrigstjenesten; fremhæver de økonomiske fordele ved samhusning, idet det reducerer omkostningerne til vedligeholdelse og drift samt til sikkerhed; gentager desuden, at EU-Udenrigstjenesten skal sikre, at udgifterne til leje eller køb af bygninger til dens delegationer overholder det prisniveau, som medlemsstaternes repræsentationer skal følge; understreger, at EU-Udenrigstjenesten i sine beregninger skal medtage relevante sikkerhedsoverslag for at undgå, at der anmodes om yderligere finansiering på et senere tidspunkt;

50. glæder sig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til at reducere antallet af delegationer, der overskrider det maksimale areal på 35 m^2 pr. person, i overensstemmelse med Revisionsrettens anbefaling med henblik på at gøre bedst mulig brug af EU-Udenrigstjenestens bygninger og undgå unødvendige udgifter;

51. støtter den permanente årlige revisionsmekanisme som et effektivt instrument til forvaltning af arbejdsstyrken med henblik på bedre at kunne prioritere og sikre en løbende tilpasning af EU-Udenrigstjenestens menneskelige ressourcer inden for netværket af delegationer til de skiftende geopolitiske prioriteringer og størrelsen af projektporteføljerne (f.eks. forberedelsen af åbningen af delegationen til Det Forenede Kongerige, lukningen af delegationen til Salomonøerne, opgraderingen af delegationen til Panama og åbningen af en delegation i Mongoliet); bemærker, at der i 2018 som et første resultat af denne rationalisering af personaleressourcerne er blevet overført otte stillinger mellem delegationerne;

52. gør på ny opmærksom på, at Unionen tog et skridt i retning af et rimeligt vederlag for alle inden for sine institutioner; understreger, at EU-Udenrigstjenesten bør sikre, at dens praktikanter i hovedsædet og delegationerne modtager et anstændigt vederlag ved alle former for praktikophold (Blue Book Traineeships, Brügge-praktikophold m.v.); glæder sig over indførelsen af lønnede praktikophold i delegationerne og over, at man er ophørt med at tilbyde ulønnede praktikophold som følge af Den Europæiske Ombudsmands henstillinger; bemærker, at antallet af praktikanter i delegationerne er mere end firedoblet fra 26 i 2017 til 109 i 2018; beklager imidlertid, at ud af de i alt 404 praktikophold, som EU-Udenrigstjenesten tilbød i 2018, var 126 ulønnede, da de indgik i en obligatorisk uddannelse for studerende; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at sikre en passende godtgørelse til alle praktikanter i EU-Udenrigstjenesten for at undgå en øget forskelsbehandling af økonomiske årsager;

53. mener, at det er nyttigt at forbedre værktøjerne til håndtering af arbejdsmængden sideløbende med en handlingsplan for tiltrækning og fastholdelse af personer, der tager hensyn til forskellige faglige behov, erfaringer og nationaliteter; glæder sig over rapporten om menneskelige ressourcer og anmoder EU-Udenrigstjenesten om klart at angive sine institutionelle behov (eller nødvendig ny ekspertise) og pege på de risici for arbejdsstyrken på organisationsplan, som kan hindre EU-Udenrigstjenesten i at nå sine politiske mål; støtter EU-Udenrigstjenestens foranstaltninger til at håndtere den stigende arbejdsbyrde på grund af personalenedskæringer;

54. noterer sig med bekymring de 135 mæglingssager, der behandles i delegationerne og hovedkvarteret i 2018 vedrørende enten uløste uenigheder om rettigheder og forpligtelser eller forskellige former for konflikter på arbejdspladsen, herunder påstået psykisk og seksuel chikane; opfordrer EU-Udenrigstjenesten, navnlig mæglingstjenesten, der nu rapporterer direkte til generalsekretariatet, til fortsat at give dette anliggende højeste prioritet i ressourceforvaltningen; gentager, at det er vigtigt at udvikle en kultur med nultolerance over for chikane med en nøje opfølgning på indberettede sager; glæder sig over initiativet til bevidstgørelse om bekæmpelse af chikane, som blev lanceret i 2018 af generalsekretæren for EU-Udenrigstjenesten med det formål at give flere oplysninger om EU-Udenrigstjenestens politik til bekæmpelse af chikane;

55. opfordrer i denne forbindelse også EU-Udenrigstjenesten til at udvide netværket af fortrolige rådgivere, der aktuelt udgør seks personer, navnlig inden for netværket af delegationer ved eventuelt at forøge antallet af uddannede frivillige rådgivere i delegationerne; tilskynder EU-Udenrigstjenesten til at fremme den sociale dialog, uanset medarbejdernes herkomst og forskellige status;

56. bemærker, at efter at have ajourført sin administrative ordning med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og styrket sit samarbejde om spørgsmål vedrørende svig med generaldirektoraterne for eksterne anliggender, såsom Generaldirektoratet for Udenrigspolitiske Instrumenter (GD FPI), Generaldirektoratet for Europæisk Naboskabspolitik og Udvidelsesforhandlingerne (GD NEAR) og Generaldirektoratet for Internationalt Samarbejde og Udvikling (GD DEVCO) i 2017 har EU-Udenrigstjenesten fortsat sine bestræbelser på at forbedre sin strategi for bekæmpelse af svig; understreger, at der bør gennemføres yderligere samarbejde med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og Kommissionen (generaldirektoraterne for eksterne anliggender, såsom GD FPI, GD NEAR og GD DEVCO); bemærker med tilfredshed, at delegationscheferne efter aftale med GD DEVCO og GD NEAR har skabt øget opmærksomhed om forebyggelse og rapportering af svig via sit interne kontrolprincip om forebyggelse af svig; glæder sig over, at EU-Udenrigstjenesten er medlem af netværket til forebyggelse og afsløring af svig, der ledes af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF);

57. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til i sin årlige aktivitetsrapport at angive antallet af sager, der er overdraget til OLAF, og igangværende undersøgelser foretaget af OLAF vedrørende potentielle interessekonflikter i EU-Udenrigstjenesten;

58. bemærker, at der i 2018 var en indberettet sag om en ekstern whistleblowers påståede afsløring af uregelmæssigheder begået af en af Kommissionens ansatte i en EU-delegation; anmoder EU-Udenrigstjenesten om at give Parlamentet oplysninger om den politik og de procedurer, den har indført, navnlig i delegationer, når de opstår en sag om whistleblowing;

59. støtter EU-Udenrigstjenestens bestræbelser på at forbedre gennemsigtigheden ved at fremme og forbedre e-EEAS registret, hvorigennem borgerne kan anmode om adgang til dokumenter; bemærker med tilfredshed, at borgerne i højere grad end i 2017 har anvendt e-EEAS-registret; anmoder EU-Udenrigstjenesten om at sikre hurtige svar på borgeranmodninger;

60. glæder sig over ikrafttrædelsen i 2020 af de tre fælles afgørelser om arbejdsvilkår, LA-Medical and LA-Provident Fund, der indfører en ny ramme af regler for lokalt ansatte i delegationerne med henblik på at modernisere og forbedre de sociale sikringsordninger; glæder sig over den første fælles personaleundersøgelse af EU-Udenrigstjenestens og Kommissionens ansatte i delegationerne i 2018; støtter iværksættelsen af en intern revision af rekrutteringen og ledelsen af lokale aktører for at afhjælpe visse svagheder, som Revisionsretten har konstateret i ansættelsesprocedurerne for lokalt ansatte i delegationerne (dvs. manglende gennemsigtighed med hensyn til visse trin i proceduren);

61. noterer sig den interne revisionstjenestes revision af koordineringen mellem Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten og bemærker med tilfredshed revisionens konklusion om, at koordineringsaktiviteterne mellem Kommissionens tjenestegrene (GD DEVCO, GD NEAR og GD FPI) og EU-Udenrigstjenesten generelt er effektive og virkningsfulde; bemærker imidlertid, at der er behov for at fastlægge et ikke-fragmenteret syn på Unionens samlede eksterne bistand til et givet land og for i samarbejde med GD DEVCO og GD NEAR at styrke risikovurderingen og -styringen og udvikle et fælles syn på usikkerhed og afbødningsstrategier;

62. henleder opmærksomheden på konklusionerne og anbefalingerne i Revisionsrettens særberetning nr. 15/2018 »Styrkelse af kapaciteten hos de indre sikkerhedsstyrker i Niger og Mali: Kun begrænsede og langsomme fremskridt«; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til i) at træffe foranstaltninger til at forbedre missionernes operationelle effektivitet ved at tilvejebringe passende praktisk vejledning og tilstrækkelig støtte, ii) at forbedre besættelsesgraden for stillinger i missionerne, iii) at fastlægge mandater og budgetter, der matcher operationerne, og udarbejde en fælles, omfattende exitstrategi, der klart definerer roller og ansvarsområder i forbindelse med afviklingen af missioner under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, iv) at øge fokus på bæredygtighedsaspekter og v) at forbedre resultatindikatorerne og EU-Udenrigstjenestens konsekvensanalyser med henblik på at overvåge og evaluere udførelsen af opgaver på passende vis;

63. støtter styrkelsen af forbindelsen mellem politikudformning, offentligt diplomati og strategisk kommunikation; bemærker i denne forbindelse, at der blev afsat 3 mio. EUR til EU-Udenrigstjenesten i 2018 (sammenlignet med 1,1 mio. EUR i 2017) til konsolidering af dens aktion »strategisk kommunikation plus« med henblik på at bekæmpe desinformation og hybride trusler og på at udvikle modstandsdygtighed over for udenlandsk indblanding, og bemærker samtidig udviklingen af »business intelligence services«;

64. fremhæver behovet for at bekæmpe propaganda og afdække desinformation og ondsindet udenlandsk påvirkning; fremhæver betydningen af EU-Udenrigstjenestens taskforce for strategisk kommunikation og opfordrer til, at den får stillet de fornødne økonomiske og personalemæssige ressourcer til rådighed;

65. glæder sig over oprettelsen af systemet for tidlig varsel, der er etableret blandt Unionens institutioner og medlemsstater for at lette udvekslingen af bedste praksis i forbindelse med desinformationskampagner og koordinere reaktioner baseret på open source-oplysninger fra den akademiske verden, faktatjekkere, onlineplatforme og internationale partnere; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at udvikle en langsigtet vision for systemet for tidlig varsling og fremme koordinering med medlemsstaterne og andre vigtige partnere; opfordrer endvidere EU-Udenrigstjenesten til at fremme webstedet EUvsDisinfo.eu, som indeholder over 5 000 desinformationssager, men som kun har genereret 1,2 mio. sidevisninger i 2018;

66. støtter EU-Udenrigstjenestens bestræbelser på at styrke hele spektret af fysiske og IT-sikkerhedsmæssige spørgsmål, lige fra personalets og bygningernes sikkerhed gennem indkøb af nyt sikkerhedsudstyr til uddannelse af regionale sikkerhedsmedarbejdere med henblik på at beskytte EU-Udenrigstjenestens sikkerhedsinteresser og stille yderligere sikkerhedsmæssig knowhow til rådighed ved at gennemføre en formel politik for sikkerhedsrisikostyring og cybersikkerhedsudfordringen; glæder sig navnlig over iværksættelsen af et program for bevidstgørelse om sikkerhed med henblik på at mindske risiciene i hovedkvartererne, baseret på en personaleundersøgelse fra 2018, og et sikkerhedsrisikostyringssystem i delegationerne for at standardisere indberetningen af lokale sikkerhedstrusler, herunder risici i forbindelse med sundhed og sikkerhed; tilskynder EU-Udenrigstjenesten til at fortsætte en egentlig politik for digitalisering af dens tjenester;

67. glæder sig over den første rapport om opfølgning på afgørelsen om decharge til EU-Udenrigstjenesten for regnskabsåret 2017, som blev vedtaget af et flertal af Parlamentets medlemmer, og EU-Udenrigstjenestens engagement med hensyn til at tage fat på de vigtigste henstillinger og bemærkninger, der blev fremsat under dechargeproceduren, med henblik på yderligere at forbedre forvaltningen af Unionens midler;

68. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til i overensstemmelse med finansforordningens artikel 266 at udarbejde en opfølgningsrapport for regnskabsåret 2018;

69. glæder sig over nye initiativer med henblik på at forbedre kommunikationen med unionsborgerne om betydningen af offentligt diplomati og strategisk kommunikation som en integreret del af Unionens eksterne forbindelser; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at investere i digital kommunikation via sociale medier og dens websteder; roser EU-Udenrigstjenesten for, at den er begyndt at inddrage »informationsspredere« i gennemførelsen af offentlige bevidstgørelseskampagner i hele Europa; tilskynder yderligere til brug af gratis, offentligt tilgængeligt (open source) og self-hosted sociale netværksplatforme, under særlig hensyntagen til beskyttelsen af brugernes personoplysninger;

70. beklager, at EU-Udenrigstjenesten endnu ikke har et miljøledelsessystem; bemærker, at der blev gjort en indsats for at fremme brugen af videokonferencer; opfordrer imidlertid EU-Udenrigstjenesten til at udarbejde en konkret handlingsplan med henblik på at mindske sit hovedkvarters og sine delegationers miljøaftryk;

71. bifalder programmet for kortvarige udstationeringer mellem EU-Udenrigstjenesten og Parlamentet; fremhæver den rolle, det spiller med hensyn til at øge den gensidige forståelse af de enkelte institutioners strukturer og arbejdsmetoder og dermed til at forbedre samarbejdet mellem de to institutioner; tilskynder EU-Udenrigstjenesten til at fremme dette program mere aktivt blandt sine medarbejdere for at øge antallet af deltagere; anbefaler desuden at udvide programmet for diplomatisk udveksling og udstationering mellem EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaternes diplomatiske tjenester, som har til formål at bidrage til udviklingen af en fælles diplomatisk kultur;

72. fremhæver den voksende betydning af EU-politikken for Arktis og behovet for at styrke Unionens troværdighed blandt partnerne ved at sikre stabiliteten af stillingen som EU-ambassadør for Arktis.